

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Vita Et Honestate Canonicoꝝ, Et Alioꝝ
Ecclesiasticorꝝ Specvlꝝ**

Langhe-Cruys, Johan

Duaci, 1587

Anne consuetudine, beneficiorum pluralitas excusari, & defendi possit.
cap.xxvii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63733)

conferatur, honestè sustentandam non sufficiat; li-
ter nihilominus aliud simplex sufficiens, dummodo
cumque personalem residentiam non requirat, eidem
conferri. Hæcque non modo ad cathedrales ecclesias,
sed etiam ad alia omnia beneficia, tam secularia, quam
regularia quæcumque etiam commendata pertineant,
quæcumque tituli, ac qualitatis existant. Illi verò, qui
in presenti plures parochiales ecclesias, aut vnam pa-
rochiales, & aliam cathedralem obtinent, cogantur
vacantibus, quibuscumque dispensationibus, ac vnioni-
bus ad vnam non obstantibus, vna tantum parochiali,
vel cathedrati retenta, alias parochiales infra spa-
tium sex mensium dimittere; alioquin tam parochiales
quæ beneficia omnia, quæ obtinent, ipso iure vacare
debetur; ac tanquam vacantia liberè aliis idoneis
conferantur, nec ipsi antea illa obtinentes, tuta con-
scientia, fructus post dictum tempus retineant. Oportet
sanctæ Synodus, vt resignantium necessitatibus
concorda aliqua ratione, prout summo Pontifici vi-
debitur, prouideatur.

a Concil. Tri-
dent. sess. 7. de refor.
cap. 4.

b c. execrabilis.
§. qui verò. de
prebend. in ex-
trauagan. com.
c. concil. Tri-
dent. sess. 7. de
refor. cap. 4.

consuetudine, beneficiorum pluralitas excusari, & defendi
possit. CAP. XXVII.

Q Via ex præmissis clarum, & manifestum est,
naturalem æquitatem, & iustitiam dicere, quod
habens beneficium ad sui sustentationem suffi-
cientem, non debeat occupare plura ad plurium sustenta-
tionem ordinata: consequitur consuetudine istiusmo-
di pluralitatem excusari, & defendi non posse. Siqui-
dem cum tantò sint grauiora peccata, quantò diutius
viciam animam detinent alligatam, nemo sanæ
mentis intelligit naturali iuri quacumque consuetudine
quæcumque posse derogari. Nam cum transgressio iuris
naturalis periculum salutis inducat, cõsuetudo illi con-
traria corruptela dicenda est, ac proinde nullo modo
seruanda, vel obseruanda. Et quamuis Pontifex, at-
que episcopi huiusmodi consuetudinem, licet malam
non tolerent contra ius naturale, & humanum, per
hoc tamen non videtur delinquentibus dimitti pecca-
ta, nec eorum conscientia tuta, pura, & secuta reddi.

Pluralitas be-
nificiorum cõ-
suetudine excu-
sari & defendi
non potest.

c. c. fin. c. ibi
glos. c. DD.
de cõsuet. Tho.
Campes. in d.
tract. de plur.
c. Dion. Ri-
chel. d. art. 14.

Q o iij Multa

a c. cum iam-
cludum de pre-
bend.
b in tract. de
malo. hor. tem.
caus. et remed.
de que diuis. of-
fic. lib. 2. ca. 10.
c. 11. et su-
pra eodem lib.
cap. 11.

c cap. 1. de con-
suet. in 6.

Iuramentū ini-
quitas vin-
culum non est.

Beneficiorum
pluralitas quo-
modo absque
dispensatione
toleranda.

d c. vnio 10. q.
3. c. qua. de re-
lig. dom. c. gra-
tia. de rescript.
in 6. Dion. Ri-
chel. et Thom.
Campeg. locis
sup. alleg.
e c. ex imp. and.
de Præben. ca.
super 10. eod.
iii. in 6.
f sess. 7. de re-
form. cap. 7.

Multa enim, dicente Innocentio Papa III. ^a tolerari per patientiam, quæ si deducta fuerint in iudicium, gente iustitia non debeant tolerari, prout alibi ^b latius à nobis demonstratum fuit. Ad eo v. gratia consuetudinis etiam iurata, vel quantumcumque tempore obseruata, non possit quis, nisi vnicum personatum, dignitatem, vel aliud perpetuum officium cum canonicatu, & præbenda in aliqua ecclesia absque singulari causa, & dispensatione Sedis Apostolicæ obtinere; sicut ex hac Bonifacii VIII. constitutio-
ne liquet ^c.

Consuetudinem, quam in vestra ecclesia ^d asseritis tanto tempore, quod in contrarium potest non existit, videlicet, quod ipsius ecclesie ^e Canonicus duos personatus, aut duas dignitates, vel præbendam seu administrationes, aut duo officia, vel eorum cum reliquo insimul, & præbendam pariter ea licite, absque dispensatione Sedis Apostolicæ necesse; corruptelam, cum sacris sit inimica causa, & de ambitionis radice processerit, merito reprobata, et eam auctoritate Apostolica reprobamus: ^f ad ipsius obseruantiam, etiam si iuramento firmata fuerit (cum iuramentum iniquitatis vinculum non stat) decernimus non teneri. Statuentes, ut cum officium vix dignè valeat aliquis adimplere, nequeat decetero, nisi vnicum personatum, vel dignitatem, aut præbendam, siue administrationem, officium perpetuum, quocumque nomine eorum cum præbenda insimul absque dispensatione dicitur in eadem ecclesia obtinere, vel iam obtenta fuerit. Quod si à quoquam secus præsumptum fuerit, sit omnino.

Cæterum non negamus tamen quosdam esse, quibus licet interdum vni plura possidere beneficia, fertim si cura animarum careant: veluti, si eorum prouentuum vnus beneficii non sufficit alicuius dignitati ^g: aut si ipsa beneficia sint connexa præbenda, vel dignitati. Sed secundum sacri concilii Tridentini dispositionem ^h, beneficia ecclesiastica curata, quæ in cathedralibus, collegiatis, seu aliis ecclesiis, vel monasteriis

beneficiis, seu collegiis, aut piis locis quibuscumque
 repetitio unita, & annexa reperiuntur, ab Ordinariis
 eorum annis singulis visitentur: qui sollicitè provide-
 re procurent, vt per idoneos vicarios, etiam perpetuos,
 illi ipsi ordinariis pro bono ecclesiarum regimine ali-
 ter expedite videbitur, ab eis cum tertiæ partis fru-
 ctuum, aut minori, vel maiori arbitrio ipsorum Ordina-
 riorum, portione etiam super certa re assignada, ibi-
 dem deputandos, animarum cura laudabiliter exercea-
 tur, appellationibus, priuilegiis, exemptionibus, etiam
 cum iudicium deputatione, & illorum inhibitionibus
 quouisque in præmissis minimè suffragantibus,
 donec detur idonei, & sufficientes ministri benefi-
 ciorum capaces, qui vacantibus beneficiis personaliter
 decurere possint.

Item si beneficia simplicia sint, & personalem resi-
 dentiam non requirant, pluralitas tolerari potest, do-
 nec non habens tantum ex illis recipiat, quæ ad sui ali-
 mentum, & honestam sustentationem sufficiant. b.
 Sed quum numero putamus non comprehendi præ-
 bendas, quæ simul cum distributionibus quotidianis,
 satisfaciendo decenti canonicali gradui, seu statui suffi-
 cient. Siquidem ista de iure personalem residentiam
 requirunt. Quocirca sancta Tridentina Synodus sta-
 tuit, vt omnes, Canonicatus, præbendas, dignita-
 tes, aut portiones obtinentes in cathedralibus, aut
 collegiatis ecclesiis, non possint vigore cuiuslibet sta-
 tuti, aut consuetudinis ultra tres menses ab ipsidem ec-
 clesiis quolibet anno abesse: saluis nihilominus earum
 constitutionibus, quæ longius seruitij tem-
 pus requirunt: alioquin primo anno priuetur vnus-
 quisque dimidia parte fructuum, quos ratione etiam
 præbendæ, ac residentia fecit suos. Quod si iterum
 contumacia fuerit vsus negligentia, priuetur omnibus fru-
 ctibus, quos eodem anno lucratus fuerit. Crescen-
 da vero contumacia, contra eos iuxta sacrorum ca-
 nonum constitutiones procedatur. Atque omnes
 ista per se, & non per substitutos compellantur
 ad officia, & Episcopo celebranti, aut alia pontifi-
 ciali exsecanti assistere, & inseruire, atque in choro

a arg. c. cleric.
 21. q. 1. Dion.
 et Tho. Campe.
 dd. locis.
 b. Consil. Trid.
 sess. 24. de re-
 form. cap. 17.
 c. c. quia in tā-
 tum. de præb.
 c. d. g. r. i. cap.
 cym ad hoc. ca.
 inter. de cleric.
 non resid. cap.
 sanctorum.
 dist. 70.
 d. sess. 24. de
 reform. cap. 12.
 e. c. conqueren-
 te. ca. ex parte.
 ca. inter. ca. ex
 tua. c. si de cler.
 non resid. c. g.
 ibid. D.D.
 Præbendæ Ca-
 nonicorum perso-
 nalem residentiam
 requirunt
 de iure.
 Quamdiu Ca-
 nonici singulis
 annis ab eccle-
 sia abesse possint.
 f. arg. l. nullus.
 C. de decurion.
 Rehu. in prax.
 ben. par. 1. tit.
 de hispen. de rō
 residen. text.
 expres. in cap.
 ad hoc. de præ-
 bend.

O q. iiii ad

ad psallendum instituto hymnis & canticis Deo reuerenter, distinctè deuoteque laudare. Veniam præmissis, vel aliis à iure vel Sede Apostolica permixtis plura obtinent beneficia, videant ne veritas mentiatur sibi, neque suam ambitionem, salubrem luxum, istiusmodi coloribus obducant, qui, certum aliquem apud homines facere possunt, apud Deum

a Dio. Richel. d. art. 14.

R. D. Ioh. Baptistæ Langhei I. V. D. Præpositi sancti Petri Casteteris factum memorabile.

b in reg. de vit. com. cler. & in c. nolo. 12. q. 1. c. non sunt audiendi. 11. q. 3. Crudelis est, qui confidens conscientie sue neglegit famam suam.

item, qui cum tempus acceperit, ipse iustitiam non iudicabit, cuius oculis omnia nuda sunt, & aperit.

Oblata hac de beneficiorum pluralitate locuti oportunitate, silètio prætereire non possumus in honore & præclatum Felice. recor. & memorie R. D. Ioh. Baptistæ Langhei I. V. Doctois clarissimi, doctissimi, Canonici metropolitane ecclesie Mediolanis & Archiepiscopi eiusdem Illmi Cardinalis Mediolani Officij factum, perpetua memoria, commemoratione, ac imitatione ab omnibus plura beneficia dentiam requirentia habentibus dignissimum. In occasione à maleuolis, & inuidis varias calumnias & detractiones sumus passi. Itaque quia censor D. Ioh. Stino^b, qui conscientie sue confidens famam neglegit, crudelis est; propterea quod hac propter peccata illa propter nos sit necessaria; rem omnem, vt generaliter, & sincerè narrabo.

Cum Reuerendissimus noster D. Episcopus noster ex sancta Tridèntina Synodo ad diocesim suam reuertens ecclesiam collegiatam sancti Petri Casteteris visitaret, inuenit multos in illam irreplisse abusus, & reformare studentem responsum à Decano & Capitulo fuit; à capite inchoandam esse reformationem, sed frustra laborare, quamdiu capitulares, tanquam errantes, & balabundæ, sine pastore relinquerentur. Quæ responsio cum illi videretur iuri, & rationi contraria, (licet quibusdam suspicionem iniiceret, quod ipse tanquam specioso, & firmo clipeo, contra illam reformationem tueri vellet) cupiens prædicti concilij Tridèntini decreta exequi, & in obseruationem deducere; omni cura, studio, & diligentia memoratum requisitum D. Langheum tunc prædicti ecclesie Præpositum, & pastorem, vt personam literatam

eadem in ecclesia sua, eiusque abusus reformatum,
 potest; vel praeposituram suam resignaret in idoneum,
 cui eadem redideret. Quae postulatio etsi Reueren-
 tissimo Episcopo tam procul petenda videbatur, vt
 nunquam impetrari posse putaret, & hoc ageret, vt
 eam de residentia illius sibi nulla spes affulgeret, sub
 pensione honesta, & moderata alicui, qui conuenien-
 tem curam Decani & Capituli habere posset, praeposi-
 turam suam renuntiaret; ei que virum egregium D. ac
 M. Laurentium Mensonium Gandauensem iuris canonici
 Licentiatum nominasset, & commendasset; D. Lan-
 guetanti desiderio reformationis accessus, eo non
 contentus, licet pensionem non exiguam obtulisset, R.
 Praedero Lupo sacrae Theologiae Doctore Priori Car-
 melitarum Mechliniensium suo confessario, (nuper ab
 iuribus Mechliniae in occupanda ista ciuitate occiso)
 prodeoque successore inueniendo negotium dedit. (Hic
 vixit quae citissime, & optimè istud perfici pos-
 set. M. Francisco Larroussio Brugensi Societatis I. E. S. V.
 religiosissimo & familiarissimo, ac optimis quibusque
 conditionibus Louanij habitati causam hanc subdelegauit.
 Quae cum forte fortuna, vel vt verius dicatur, Deo sic
 cooperante, mecum Louanij apud M. Ioannem Schel-
 densis collegij nostri V. V. inckeliani Quaestorem repo-
 nituraret, & me (quicum nulla ipsi vnquam prius
 familiaritas fuerat) praeter ceteris minus hilarem, & iu-
 uentem cerneret: Domine, inquit, Praesidens, aliud
 mihi D. T. proponendum, quod magis puto vocationi
 meae conuenienturum, quam huiusmodi repotia. Quo au-
 tem ego illius verba, tanquam inter pocula dicta, ni-
 lificans tacui; & ipse alio vultum, & sermonem suum
 mutauit. Postridie verò mane ad me veniens, suam
 praepositionem sibi datam mihi grauitè, latè, & seriò
 exposuit, petendo sibi desuper à me responderi. Ego
 cum accepto termino conuenienti ad deliberandum,
 M. M. Adrianum Adriaensonium Societatis
 Praesbyterum, & D. V. Vilmatum Bernarts iu-
 ramentificij Professore primarium (vtrique intus, &
 extrinsecus notissimus) atque alios viros pios, & doctos
 conuocaui. Qui, licet Louanij mihi esset honestè prou-
 sum,

Q q v

sum, & reipublicæ Christianæ atq; ecclesiæ motibus atque functionibus aliquem fortasse fructum in pietatem Dei gratia facere potuissem; animaduertens & perpendentes pium hoc eximij D. Langheij populi, & studium ad ecclesiæ reformationem, necquid non alienum; suaserunt, & hortati sunt, vt oblationis præposituram acceptarẽ. Cum igitur prædicta oblationis narrarem, me nõ audere istiusmodi præposituram & piorum virorũ consilio refragari, sed eadem mihi obsecuturum, modò persona mea D. Langheij populi utpote illi nunquam visa, & planè fortè incognita responsio mea cum ad aures illius per R. D. Langheij Carmelitarum relata esset, pleniorẽ de personam meam requirens notitiam, Louanium misit Patrem suum D. Robertum Langheum I. V. Licentiatum, & sua tunc etiam liberali & gratuita resignatione Canonici ecclesiæ cathedralis Iprensis, ad oblationem & ad amissum inquirendum, an qualitates, quibus me requirebat, haberẽ. Quod dum factum esse, mihi reformationem affectum, studium, & zelum exortando magna animi liberalitate & pietate, præposituram Castletensem mihi oblationem personaliter residere, & in ecclesiæ reformatione totum incumbere, hortans & suadens, vt nullis, quibus egregijs & idoneis, similiter residere uolentibus, & que me in reformationis negotio, suo consilio, & consilio iuuare possent, præbendas conferrem, & si quibus absentia, aut negligentia peccatum esset, id meo sententia, & diligentia resarcirem, & compensare laborabat: deniq; vt ipsius in sacrificio missæ perperam mor essem flagitabat. Sed quia pater suus illam præposituram, & alia plura beneficia eidem infuso, & in imò pleraque eo adhuc puero acquisiuerat; vobis resignatione experiri, nõ salua illius gratia, amplexatione, & precibus intellexisset, id fieri nullatenus posse; pluris Dei, quàm sui patris carnalis gratia, & amore facies, Illmo Duci Albano harũ precibus

*Quibus legibus
& conditionibus
Authori
huius libri re-
signata fuerit
sua Præpositura.*

*Deo magis
quàm patri
obediendum.*

Belgium Moderatori supplicem libellum exhibuit,
 quem ex Gallico Latinum factum hic subiiciendū duxi.
 Excellentie suae omni cū humilitate exponit D. Ioan-
 nes Baptista Langheus V. I. Doctor, Cassleti collegiatae
 ecclesiae S. Petri Praepositus, & Archiepiscopatus Mechli-
 nis Officialis, sibi iā annos aliquot de ista Praepositura
 prouidum fuisse, eiusque munera & officia per Vicariū
 peragere; & animaduertens iam secundū decreta & sta-
 tuta concilij Tridentini omnes dignitates, & beneficia
 animarū habentia (qualis est praedicta Praepositu-
 ra) requirere personale residentiam; & vt ab idoneis at-
 que dignis gubernentur: Ne qua in parte Orator suo de-
 siderio, ac officio censeretur, praesertim ad hoc, in
 ecclesiā Archiepiscopatus Mechliniēsis vi-
 sione, ac reformatione, iam pridē T. Excel. autori-
 tate, requisitus; & eadem de causa per diuersos à
 Episcopo Iprensi suo dioeceseo admonitus, om-
 nibus diligentia ad inueniendū virum idoneū;
 quod factū inuenit admodum probatę vitę, & existi-
 mationis seu famę Licentiātū V. I. & eiusdē publicum
 in vniuersitate Louaniensi professorem M. Ioan-
 nem Langhecrucium, de cuius moribus & qualitatibus
 T. eiusdē Academiae Louaniēsis testimonio hisce
 verbis, ac in eorum instructione; fieri poterit. In cuius gratiā
 admodum praedictus Orator bono pioque zelo, stu-
 dio, ac intentione, nihil aliud quā solam Dei gloriam,
 & vtilitatem, ac reformationē, simul & conscien-
 tiae exonerationem quarens (propterea quod fieri
 non possit, vt ipse duobus in locis resideat) desiderat,
 etiam planē secum constituit praedictam Praepositu-
 ram purē, simpliciter, & absque compensacione, vel pen-
 sione quacumque resignare, quō praedicto M. Ioanni
 res facilius viuendi, & se continendi in hac sua resi-
 dentia modus, atque ratio. Quare Orator perfecturus
 suam resignationem humiliter petit, vt T. pla-
 ceat Ex^{ca} dicto M. Ioanni literas nominationis in
 huiusmodi negotio necessarias, & praefato Capitulo
 praesentandi destinandas concedere; sibi que celerem ac
 certam vt T. Ex^{ca} dignetur dare definitionem ro-
 gari, quatenus dictus M. Ioannes bono pioque animo,
 ac in-

ac instituto se queat ad residentiam transferre, & ob-
sistat de pastore ante proximum & instans festum
nis prouideri: alioquin illo anno ad lucum
strabitur, ac desuetur, sicut (quod inuitus eorum
annos plusquam centum continuos caruit & debet
fuit, maximo suo praiudicio ac damno. Hoc ex-
cessitati si Ex^{ta} T. consuluerit atque succurrerit,
admodum pium fecerit.

*Copia seu exemplar literarum Vniuersitatis Lauanen-
Illustrissimum Duceum Albanum scriptarum, in
R. D. Langheus in predicto suo supplicat
mentionem.*

ILme Domine, Quandoquidem intelligimus
gium D. Ioannem Baptistam de Langhe
collegiatæ ecclesiæ S. Petri Castellensis in
Flandriæ vehementer optare, & conari, vt
præposituræ cura exoneretur, eaque in M. Ioanne
longa cruce, auctoritate Regiæ Catholicæ
(ad quam eiusdem Præposituræ collatio pertinet
feratur, non potuimus præmittere, quin illius
excellentiæ vestræ hanc dicti M. Ioannis de
promotionem commendarem. Vixit in
stra Vniuersitate multis annis, & modestè,
ma virtute; in studio artium promotus, liber
diligenter aliquot annis docuit; & in iuris
ciuilis studio ad Licentiæ gradum promotus,
Gratiani aliquamdiu publicè professus, ad
riam in iure ciuili professionem publico decreto
stratus huius oppidi assumptus summa cum
professus, & decreto facultatū vtriusque iuris
collegio aliquot studiosorum in iure præfatus
vt ex hac modestiæ, studiorum, laborum, pro
& professionum continuatione, eum, vt
honoribus, & hac nostra commendatione digni
quoque maioribus oneribus, cuique dictæ eccle-
positura, etiam his turbulentis temporibus
mitti possit, idoneum, & aptum existimus.
tes ob id illustrissimam Excellentiam vestram
nostra cōmendatione adiutus dictus M. Ioannes

hanc promotionis progressum & expeditionem apud
 eodem V. Ill^m Ex^m obtineat. Nos pro tanto benefi-
 cio Deum Opt. Max. pro serenissima Catholica Regia
 Maestatis, illustrissimaque Excellentia vestrae inco-
 munitate, ac prosperitate obnixè orabimus. Louanij
 14. Maij, anno 1568. Infra scriptum erat: Vestrae il-
 lustrissimae gratiae addidit. Rector, & Vniuersitatis stu-
 dij generalis oppidi Louaniensis.

Quia supra scriptis ab illustrissima sua excellentia vi-
 ca, & intellectis, non obstante quorundam aulicorum
 maxime auctoritatis intercessione praedictam resigna-
 tionem impedire conantium, mandauit statim, has ex-
 ceptiones in huiusmodi negotio requisitas.

1568. 12. 22. vs Dei gratia Rex Castellae, Leonis,
 Aragoniae, Nauarrae, Neapolis, Siciliae, Maioricae, Sar-
 diniae, Insularum Indicarum, & terrae firmae maris O-
 ceani, Archidux Austriae, Dux Burgundiae, Lotharingae,
 Sabantiae, Limburgiae, Luxemburgiae, Geldriae,
 & Molani, Comes Hasburgi, Flandriae, Artesiae,
 Brabantiae, Palatinus Hannoniae, Hollandiae, Zelan-
 dae, Namurci & Zutphaniae, Princeps Suaviae, Marchio
 Salsburgi Imperij, Dominus Frisiae, Salinarum, Mechliniae,
 & villarum & patriae Traiectensis, Transinsula-
 nae, & Groeningiae, Dominator in Asia & Africa.
 Venerabilibus nostris charis & dilectis Decano, &
 Capitulo collegiatae ecclesiae S. Petri nostri oppidi Ca-
 tholici in nostra prouincia, & comitatu Flandriae sa-
 tis & dilectionem. Quonia venerabilis noster cha-
 rissime per dilectus Dn. Ioannes Baptista Langheus V.
 Rector, praedictae ecclesiae collegiatae S. Petri Praepo-
 situs, & Officialis Archiepiscopi Mechliniensis, certis
 de causis animus eius mouentibus, nobis curauit
 significari, se vehementer desiderare praefatam Praeposi-
 tionem dimittere, resignare, & transferre in fauorem
 Ioannis Langhecrucij V. I. Licentij, & eorundem
 in nostra Vniuersitate Louanensi Professoris,
 humillimè rogans, vt benignè velimus id
 concedere, & sibi, atque M. Ioanni Langhecrucio lite-
 ras nostras patentes in huiusmodi negotio requisitas
 impertiri: certiores vos facimus, quod his consideratis,
 & quod

& quod ad nos tanquam Comitem Flādriz penitus sollicitam & diligentem adhibere curam, ut omnia Prælaruris & dignitatibus inferioris Germanie in dicta Præpositura est vna nostri Comitatus Flādriz, prouideatur de viris bonis, doctis, catholicis, & satis qualificatis ac idoneis, præcipue hoc respectu periculoso, maximè ad tuendum & conseruandum ecclesias, earumque subditos in catholica religione debite instructi de qualitate, idoneitate, bona, & catholica vita ipsius Langheerucij, ad supplicem litteram ac petitionem D. Ioannis Baptista Langheeruci, & literè inclinati consensimus, & permisimus, & permitimus & permitimus per has præfentes, ut quicunque ipse voluerit, possit & poterit pure, & aliter canonicè renuntiare, dimittere, & prædictam Præposituram Casletensem, in fructu & utilitatem præfati M. Ioannis Langheeruci, & ad vobis requirimus, & ordinamus, ut cum D. Ioannis Baptista Langheus præfata Præposituram Casletensem ad manus vestras resignauerit, & per vos ad nos tunc Præpositi electionem processum fuerit, eligatur accipiat prædictum M. Ioannem Langheerucium, & quæquam personam ad hoc habilem, capace, & idoneam, & ipsi assignetis locum in choro præfate Præposituræ, & alibi conuenientem, obseruatis solentibus in huiusmodi negotio requisitis & adhiberi solentibus, & terea concessimus præfato M. Ioanni Langheeruco quod possit super his à Sanctissimo Patre nostro Romani Episcopo diocesano, loci Ordinario, vel alio Superiore impetrare confirmationis bullas Apostolicas, & provisiones, vel alia munimenta qualia requirentur, & debite mādare executioni, ac illorum virtute accipere, & apprehendere realem, & actualement possessionem præfate Præposituræ, simul & fructuum, atque reddituum illam pertinentium, sicut opus fuerit, non ex parte, sed aliis nostris literis nominationis, vel placiti, quibus præsentibus. Quare mandamus nostris charis, & dilectis libus primario Præsidi, & Senatoribus nostrorum Comitatus & magni conciliorum, Præsidi & Consiliariis natus Flādriz, & omnibus alijs nostris iusticiariis

mentibus, & officariis, vt hoc nostro diplomate, & ceteris, secundum modum & formam præmissam, patiantur, & permittant prædictum M. Ioannem Langhecrucium plenè, ac pacificè gaudere, vti & ceteris. Nullum illi faciendo, ponendo, vel dando, neque petendo fieri, poni, vel dari obstaculum seu impedimentum, quò minus præmissa suum sortiantur effectum. Quia nobis ita placet. Datum in oppido nostro Castellæ, decimosexto die mensis Iunij, anno gratulissimo quingentesimo sexagesimo octauo, nostrorum regnorum scilicet Hispaniarum, Siciliae, & ceterarum, & Neapolis decimoquarto, & infra scriptum: *Per Regem. & subsignatum: Vander Aa.*

Quas literas à R. D. Langheo acceptis, visis, & lectis, sine vlla dilatione, & mora, anno Domini 1568, mensis Iunij die decimanona constituit, & solenniter exequant certos, & legitimos procuratores ad ipsius ecclesie antedictam suam præposituram Castletensem, & Capituli ipsius ecclesie, ac cuiuscumque alterius ad id potestatem, & auctoritatem habentis resignandum, & dimittendum, & ad huiusmodi resignationem & renuntiationem recipi, & admitti præsum, iurandumque in animam ipsius, quod in resignatione huiusmodi, ceterisque præmissis non interuenisset, nec interueniret fraus, Simonia, labes, aut alia illicita pactio, aut corruptela. Facta autem resignatione die 23, Iunij anno præscripto, mox subsequuta est electio, eiusque confirmatio die 24, Septemb.

Quis quæso, in hisce potest esse reprehensio, detractio, & calumnia dignum? An non hæc & singula laudibus, encomiis, & imitatione dignissima? Si de quoquam, certè, & vti de hoc R. D. Langheo dici, eique accommodari debet illud Sapientis: Beatus vir, qui inuenit sine macula, & qui post aurum non abiit, nec abiit in pecunia thesauris. Quis est hic, & laudatus cum? Fecit enim mirabilia in vita sua. Quos multi mihi congratulati sunt, & laudarunt gratias meas, quod ista dignitas à multis (magnam etiam

a *Ecles. 31.*

etiam oblata pensione) expetita, & haecenus solum
 tum, Baronum, aut summo loco natorum filios
 fa, mihi non ambiens, non expectanti, vix a de
 improviso, ac praeter omnium expectationem
 dormienti obuenerit, & vt eam acceptare vellet
 quenter ab ipso D. Proposito Langheo rogatus
 Qui hoc suo facto summam apud omnes populos
 bos consecutus est laudem: apud vulgus veriorum
 praeter gloriam, incredibilem sui reliquit admirationem
 quod in ea semper solet esse opinione, vt per
 mum sibi haberet, vix vnum, plura haberet
 etiam incompatibilia inueniri posse, qui libere
 simpliciter, gratuito, & absque vlla omnino
 & spe compensationis, vel minimum resignat
 ficiorum, cum hic tantam, talemque dignitatem
 illi pater pensione ducentorum florenorum
 rat, pure, & gratis renuntiauerit, idque non
 bus, & conditionibus, quam supra narratum
 piissimis, & sanctissimis.

Posset tamen non vsque adeo magni duci
 gnatio, si in nepotis, vel sanguine iuncti, aut
 & necessarii, aut nobili alicuius, & propo
 gratiam facta esset. Nunc vero cum me homo
 sibi vel consanguinitate, vel affinitate, vel fam
 te, vel officio deuinctum, imò prorsus ignotum, &
 num, nec antea vnquam visum, non potentia,
 stemmatibus clarum ad illam promouerit, quis
 non illius miretur, & laudet ingenium, voluntatem
 studium? Quis non illius praedicet sanctitatem
 plectatur pietatem, extollat liberalitatem? cuius
 immoderata, & effrenata cupiditate quam
 πλορηξία vocant, victoriam: & singularem
 ipso sacrorum canonum & SS. Tridentinae Syno
 dientiam laudibus in caelum euehat? A qua
 fionibus, suggestionibus, hortatibus, deprec
 postulationibus, imò ne minis quidem pat
 ci, & dimoueri potuit.

Sed quorsum omnia ista cogitabit quisquam
 à nobis dicuntur studio, quod optemus illum
 plurimos huius sui sancti, & eximij facti habere

res, & pracones, & vt omnes cognoscant, quis, & talis nos in hanc ecclesiam fuerit ingressus, vt eo cognito desinant maleuoli, & inuidi nobis maledicere, mouere, detrahere, & famam, atque nomen nostrum in medio quibus non calumniis proscindere, cum omnibus seruis, & diligenter nobiscum examinatis, & permissis, plus in hac dignitate oneris, plus tristitia, & sollicitudinis nobis imminere prauiderim, quam honoris, gaudij, & solatij; sicut etiam ipso die, quo in possessionem eiusdem inductus sum, coram Decano & Capitulo nostro praedixi. Quocirca magis, & verius libenter cum D. Paulo ^{a Galat. 6.} pro dicto inaugurationis nostrae ymnico: Mihi absit gloriari, nisi in cruce Domini nostri Iesu Christi, per quem saluati, & liberati sumus. Hoc praesagium, atque omen nostrum fuisse verissimum, & tonforibus Casleti notissimum est, & hinc quoque sparsum, & divulgatum: Ita vt R. D. Eusebius Buscoducensis D. Laurentius Metzius sua benigna humanitate, clementia, & misericordia nostri curas diuersis vicibus honorificam, & magnificam in ecclesia sua cathedrali obtulerit prouisionem, De qua gratias illi egi, & habui gratias. Licet enim aduersa, & opera multa hic passus sim, tamen quia Deo iuuante, & Episcopo Iprensi, eiusque Vicario generali D. Anthonio Vlaminc iustitia recte & debite administrationibus, illa constanter perferendo, obdurai, & inoperto iam quasi robur factus videor; in memoriam uestram illud quod Christus discipulis suis ait: In patientia uestra possidebitis animas uestras, ^{b Lucae 21. cap.} illud poeiat Perfer, & obdura, dolor hic tibi proderit. Saepe tulit lassus succus amarus opem. Stat sententia, & decreui, malucolorum inuidia, odio, calumnia, & incommodis, & difficultatibus, quibus premo, & obruor, spretis, & contemptis, R. D. istum Langheum, praedecessorem nostrum sua spe de accepta non frustrari; Deum Opt. Max. saepe oratum D. Augustino his verbis: Domine hic seca, vt in aeternum parcas: duntaxat mihi praestes praemiam tibi placentem, & mihi necessariam, vt in aeternam meam possidere queam. Quamuis enim

P p causas

... & Curis, quia ethnici fuerunt, comparauerit, sed
Christo, Gregorijs, & Hieronymo, annumerare
non dubitabit. Dicit enim non potest, quanta in eo re-
uerit vita continentia, castitas, sobrietas, innocencia,
pietas, temperantia, humanitas, honestas, modestia,
liberalitas, liberalitas, clementia, iustitia, & sanctitas.
Hic autem omnes illius virtutes rhetorum more am-
plificare, & predicare, huius nostri non est instituti. Illud
tamen silentio praterendum non est, sed coronidis loco
laudandum, quod bonorum suorum omnium, quae illi
ex ecclesia prouenerant, non fratres, non sorores, non
religiosos, non sanguinicos, sed duos adolescentes pauperes,
appropinquat, & indolis, quos annos aliquot in studijs a-
dversari conuerterat, & sibi quasi in filios adoptauerat,
omni instituerit: omnibus beneficiatis exemplum re-
cipiens imitatione dignissimum. Non enim latebat
in hunc optatum a D. Bernardo dictum: Res pauperum
non pauperibus dare, par sacrilegij crimine esse. Patrimo-
niaque sunt pauperum, facultates ecclesiarum. Ut
dicitur cum de testamentis beneficiariorum agemus
demonstrabimus, lib. 5. cap. 15. & sequentibus.

De beneficiariorum unione. CAP. XXVIII.

... quibus ius pontificium, & SS. concilium
Tridentinum beneficiariorum pluralitatem (quae
in ecclesia non leue scandalum parit) tollendam esse
decreuit, est unio; per quam plura beneficia, vel ecclesiae
in episcopo, vel alio superiore coniunguntur, & uniu-
erunt. Haec autem haec unio tribus modis; primo, cum ex
duobus vel pluribus beneficiis, coniunctis fit unum, &
beneficium unum data competunt alteri: Secundo,
cum unum beneficium alteri per annexione subiicitur,
quod, cui fit unio, erit superius, & principale: unio
inferius, & accessorij loco duntaxat habebit
privilegia sui principalis seu superioris
in appellatione deinceps continebitur; ita ut
in appellatione principalis non sit opus exprime-
re illud, quod accessorie unum, & coniunctum
est illi: Sed in impetratione unum debet maio-
rius mentio. Tertio cum utriusque beneficium

Pp ij manet

*a infirmis super
illo: ecce nos re-
lig. om. facit ad
hoc ca. fin. 16.
9. 1.
b. c. sicut uni-
ver. & ibi gl. et
DD. de excess.
pralat. Cap. 9.
et Caccialup. ut
tracl. de unio.
Rebuff. in pra-
xi. benef. par. 1.
tit. de unio.
c. ca. decimas.
16. q. 1. ca. reco-
lentes. de stat.
monach. gl. in
ca. 1. ad verb.
uniendo. ne se-
de vacan. Cam-
peg. et Caccial.
et Rebuff. lo-
cus alleg.
d. gl. et DD.
in c. gratia. de
rescript. in 6. et
in c. super eo. de
preben. eod. lib.
c. accessorij. et
ibi gl. s. et An-
tho. a. de reg.
iur. in 6. d. cap.
recolentes. 5.
vlt. Rebuff. d.
loco.*